

Am fost în India pentru 12 zile cu disponibilitatea de a fi surprins de Dumnezeu. Auzisem unele lucruri, citisem despre India, dar a fost pentru prima dată când **am intrat, am văzut și ... am fost șocat.** Surprins este puțin spus. Incredibil, revoltător chiar, dar și uimit de minunile Domnului – aceasta este India.

India este o țară frumoasă, cu potențial turistic ridicat, oameni deosebiți și mâncăruri sofisticate. Însă nu pentru turism am fost acolo în special. M-a interesat să văd și să aud cum Împărăția lui Dumnezeu se dezvoltă, crește în această parte a lumii. Iată câteva concluzii după întoarcerea în țară:

La mormântul Maicii Tereza (Kolkata).

1. **Cineva spunea că dacă în iad este ca în India atunci merită să te pocăiești.** Cum cerul nu ți-l poți imagina, tot așa iadul din India este greu de imaginat pentru cineva care nu a fost acolo. Dezastrul și decăderea umană ating limite de neconceput. Fiecare face ce vrea și ce poate – totul numai pentru interesul personal și de moment. A fura, sau a minți nu sunt lucruri imorale. A trece indiferent pe lângă un om ce doarme pe stradă când plouă din greu nu este ceva nenatural. A merge cu mașina pe contrasens, sau a trece pe culoarea roșie a semaforului nu sunt semnalate nici măcar de polițistul prezent în intersecție. Faptul ca până și polițiștii consumă droguri ilegale nu mai miră și nu mai intrigă pe nimeni. Dar aceasta este numai partea mai mult sau mai puțin haioasă care izbește pe orice turist european. Ce este mai grav în iadul din India este dimensiunea spirituală.
2. **Dracii din India sunt la fel ca și dracii din lumea civilizată, numai că în Europa sau America sunt mai civilizați.** Pe la noi dracul „nu este așa de negru”. Și așa este. Însă este același drac ca în India. Pentru că este mai emancipat nu se comportă așa brutal, nu se arată în forma lui hidoasă, nu este așa de violent. Și cum fiecare hindus are dracul lui la care se închină și are grijă de el, tot așa și prin

Un lider spiritual hindus, de fapt un îndrăcit. O imagine clară a hinduismului (Varanasi).

Un altar păgân cu elementele sataniste prezenta: tridentul, o piatră pe post de idol, ofrande (Varanasi).

lumea civilizată unii își permit luxul adoptării și întreținerii unui drac modern. Este al meu, nu-l dau nimănui și nu mă despart de el orice ar fi. El mă face fericit / fericită, el îmi aduce noroc, sunt dependent de el. Și aceasta este atitudinea hindușilor față de idolul hidos, grețos, oribil din casa lor.. Cât de aiuritor este să te închini în fața unui obiect de piatră, sau de lemn și să spui acesta este dumnezeul meu, la fel de dezumanizant este să te închini în fața idolilor moderni din lumea civilizată. Prima întrebare pe care mi-am pus-o când am ajuns în India a fost: „Care au fost greșelile făcute de coloniștii englezi de a ajuns națiunea asta în halul în care se află? Este ceva ce trebuie învățat din această istorie pentru a nu o mai repeta?” Răspunsul l-am găsit la finalul pelerinajului – problema principală nu

Cu Jonathan, feciorul, în centrul spiritual al budismului. În fundal statuia de 25 m a lui Budha (Bodh Gaia).

este de natură socială, culturală, sau educațională, ci este una religioasă, spirituală. Hinduismul este o religie păgână care dezumanizează omul în cel mai îngrozitor mod. Închinarea la zei urâți și înfricoșători, sau la animale îi face pe oameni să devină asemeni obiectelor sau ființelor în fața cărora se închină. Budismul este mai elevat, mai educat, dar atacul demonic este la nivelul minții. Rătăcirea intelectuală nu este atât de brutală, însă este mult mai periculoasă uneori. Atât una, cât și cealaltă nu sunt diferite căi spre Dumnezeu, ci sunt căi sigure către iad.

3. **Dacă mergi în vizită în India, sau dacă vrei să fii misionar acolo, atunci roagă-te, roagă-te și roagă-te din nou.** Lupta spirituală este atât de puternică, încât numai prin harul Domnului poți rămâne întreg și neatins. Și acest

lucru este valabil atât în ce privește dimensiunea spirituală, cât și cea materială. Mergând pe tren noaptea am fost atenționați că dacă nu suntem atenți și nu ne rugăm s-ar putea ca la culcare să *ducem grija bagajelor*, iar la deșteptare să *le ducem dorul*. Demonii din unii oameni s-ar putea să nu rămână indiferenți atunci când te întâlnești cu ei pe stradă, sau prin tren. Preoți hinduși, oameni îndrăciți, unii dintre ei umblând dezbrăcați pe străzi văd în creștin un adversar și se manifestă pe măsură. Am vizitat centrul spiritual al hinduismului (Varanasi), cel al budismului (Bodh Gaia), un mare templu păgân în Kolkata (Kali), marele templu al religiei Baha'i (Lotus) – în toate acestea prezența demonică era vizibilă în forme mai dure sau mai elevate. Demonism, idolatrie = milioane de oameni numai buni pentru iad.

Cu Marian și Jonathan la Templul Lotus – aparține religiei Baha'i (New Delhi).

4. **Dar în India lucrează și Dumnezeu.** Împărăția lui este prezentă acolo și se extinde, câștigă teren, oameni se întorc la Dumnezeu și sunt mântuiți. Și această Împărăție este luată cu năvală! Aceasta a fost cea mai frumoasă parte a vizitei. Am fost în câteva localități unde diferiți misionari creștini desfășurau o eficientă lucrare de evanghelizare. Tineri și adulți, fete și băieți care L-au cunoscut personal pe Isus ca Mântuitor și Domn își dedicau energiile și timpul lor pentru cauza Evangheliei. Am auzit mărturii impresionante ale celor care au trecut de la idolatrie la credința mântuitoare, ale celor care au fost prizonieri pentru credința lor, care au pierdut tot ce au agonisit pe pământ, chiar rude dragi – totul pentru că erau creștini. Am văzut oameni pentru care mântuirea altora era mai presus de binele și confortul personal. Am auzit întâmplări impresionante ale modului în care Dumnezeu lucrează în acele locuri și cum oamenii sunt mântuiți. Aș reda pe scurt câteva:

a. **Tinerii din Cuttack.** Chandrika este o fată crescută într-un trib. A avut acces la educația primară și a reușit cumva să finalizeze 10 clase. În satul în care a crescut creștinii au fost persecutați de către hinduși.

Se citea pe fața ei o credință vie și de nezdruccinat. Dar și o dorință de a spune și altora despre Domnul. Cum? Mergă împreună cu alți tineri pe stradă și încep să cânte cântări. Numai vocal pentru că nu au nici un instrument muzical. Le-ar prinde bine o chitară, dar nu o aveau. Însă nimic nu i-a împiedicat să evanghelizeze. Lumea se adună pentru că sunt frumoase cântecele. Apoi unul dintre ei predică Evanghelia. Unii sunt interesați, alții batjocoresc. Dar lucrarea merge înainte și oameni sunt mântuiți. Am întrebat-o și mi-a răspuns foarte clar: nimic în lume nu ar dezlipi-o de Domnul și de lucrarea misionară – nici necazul, nici sărăcia, nici boala, nici măcar un făt frumos cu ochi albaștri.

Grup entuziast de tineri (Cuttack).

b. **Along** este un creștin din tribul Naga evanghelizat în urmă cu aprox. 140 de ani de către misionarii americani. Triburile acestea sunt formate din oameni războinici, răzbnători, iar înainte de a fi evanghelizate erau cunoscuți drept „vânătorii de capete”. Șeful satului era cel care avea cele mai multe cranii adunate în fața casei. La ora actuală o parte din trupele de comando din India sunt formate în majoritate din tribali din Naga. La sărbătorirea a 100 de ani de la înființarea Bisericii locale s-a luat hotărârea ca bisericile din tribul Naga să trimită și să susțină financiar 10,000 misionari. Au trimis până acum în jur de 3,000, iar alți aprox. 8,000 de misionari nesușinuți de biserica din tribul Naga sunt implicați prin intermediul diferitelor agenții misionare. Oameni care au fost evanghelizați prin efortul altora, au decis ca ei să participe la evanghelizarea celor ce nu-L cunosc pe Cristos.

Along, din tribul Naga. Pasionat de evanghelizarea păgânilor (Patna).

c. **Daniel** este un băiat crescut într-o familie de hinduși. În fiecare casă de hinduși, fie că este una sofisticată, fie că este una făcută din pământ este un loc, o cămăruță mică în care se află idolul familiei. De mic copil a fost învățat că trebuie în fiecare dimineață să se închine idolului, să aducă jertfele de

rigoare – pentru că numai în acest fel va avea noroc în viață. La adolescență a auzit despre Isus de la un coleg și a crezut inițial că este tot unul din cei 330 milioane de zei din hinduism. A mers la Biserică și a înțeles că a aflat mai multe despre Dumnezeu adevărat. După un timp a devenit creștin. Ceea ce l-a determinat să-L urmeze pe Cristos a fost faptul că de 4 ori s-a rugat lui Isus pentru probleme concrete și de fiecare dată rugăciunea i-a fost ascultată. Așa ceva nu se întâmplase în viața lui. Se întâmplase ca rugăciunile adresate idolului familiei să-i fie din când în când împlinite, dar de data aceasta toate s-au împlinit și nu au fost ușor de împlinit. Acesta a fost momentul în care viața lui a fost schimbată. I-a trebuit apoi aproape 1 an să se dezobișnuiască să se închine la alți idoli pe lângă care trecea.

Apoi s-a dus în satul lui, în casa părintească și a dărâmat altarul ridicat idolului casei. Vecinii au rămas uimiți de schimbarea lui și au venit să-l întrebe ce s-a întâmplat. Așa că în foarte scurt timp, casa lui a devenit locul unde oamenii ascultau predicându-se Evanghelia. Atâți de mulți veneau că nu încăpeau în casă. Foamea după adevăr și Cuvântul lui Dumnezeu ducea la mântuirea oamenilor. Toate bune și frumoase până când preotul hindus din sat și-a dat seama că veniturile lui începeau să scadă, oamenii refuzând să se închine la templul din sat și să-și aducă acolo ofrandele. A adunat de 3 ori conciliul satului pentru a discuta problema apărută. La prima adunare l-au invitat și pe Daniel care și-a depus mărturia în fața lor. Apoi nu l-au mai chemat. La al treilea conciliu s-a luat decizia ca oricine se mai întâlnește cu Daniel, sau îl salută, sau stă de vorbă cu el să plătească o amendă de \$50 și să fie ostracizat. La foarte scurt timp biserica s-a închis. Au mai fost unii care i-au transmis pe ascuns că nu se vor lăsa de Cristos, însă nu pot să se mai întâlnească din cauza persecuției declanșate.

Însă Daniel nu s-a lăsat păgubaș. S-a închis o ușă, nu-i problemă, mai sunt sute și mii de locuri unde Evanghelia trebuie predicată. Și a auzit că sunt unii care evanghelizează satele folosindu-se de filmul Isus. A identificat în districtul lui 128 de sate în care Evanghelia nu a ajuns și a început să se roage pentru o mașină, pentru un generator, pentru un proiector, un calculator și un cearșaf pentru proiecție.

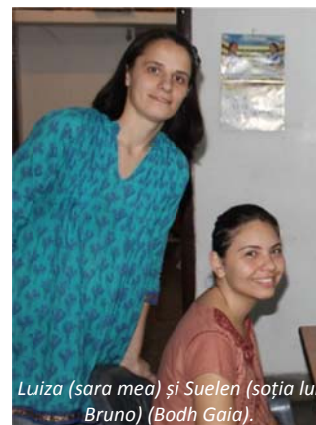
Rugăciunile lui au fost ascultate și de unde nimeni nu a bănuțit Dumnezeu a deschis ușile și la ora actuală toate acestea sunt rezolvate. În

curând, pentru că iarna abia a trecut, va începe să meargă în fiecare seară în câte un sat împreună cu câțiva lucrători și să spună oamenilor despre Isus. Daniel este un om extraordinar de simplu. Trăiește în condiții simple, cu pat de lemn și saltea de paie. Are 3 copii și îl iubește enorm pe Domnul. Și dorința lui este ca schimbarea pe care Domnul a făcut-o în viața lui să o facă și în alții. Probabil este cel mai simpatic lucrător creștin cu care m-am întâlnit în India.

În fața casei lui Daniel împreună cu familia lui și noi ceilalți (Patna).

- d. **Bruno** este un misionar brazilian. După SUA și Coreea de Sud, Brazilia este pe locul 3 în lume la numărul de misionari trimiși. Lucrează în Bodh Gaia, locul de naștere al budismului. Acolo este o statuie de 25 m a lui Budha și un templu cu o statuie de aur a lui Budha. Oameni vin să se închine, să facă exerciții spirituale / fizice. O formă mai elevată de păgânism, dar tot păgânism. Cu 7 ani în urmă o biserică din Brazilia a trimis 7 misionari care timp de 1 an s-au rugat și au postit pentru dezlegarea duhurilor și pentru mântuirea oamenilor în acea zonă. Apoi au venit câțiva misionari, printre care și Bruno. Până acum a evanghelizat folosindu-se de filmul Isus peste 300 sate și s-au înființat 2 biserici la care vin în fiecare duminică aprox. 1,200, respectiv 1,500 oameni fără să-i punem la socoteală pe cei care nu pot veni din cauza drumurilor impracticabile. Într-un loc de puternic întuneric spiritual, o lumină a apărut și strălucește frumos. Iar Împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală!

Luiza (sara mea) și Suelen (soția lui Bruno) (Bodh Gaia).

5. **Împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală.** Poți să stai afară și să asști cum alții intră, sau poți să dai năvală să intri și tu. Prea politicoș nu e cazul să fii. Dacă nu intri tu, vor intra tribalii pe care poate îi disprețuiești. Împărăția se ia

cu năvală și cei care sunt înăuntru nu trebuie să fie indiferenți față de cei care sunt afară, sau față de cei care îi ajută pe cei de afară să intre în Împărăție. Dacă am ajuns la un loc cald spiritual nu trebuie să-mi închid inima față de cei în nevoie. Nu trebuie să mă mulțumesc cu ce am și să fiu indiferent de cei nemântuiți. Dacă nu știu, pot să fiu scuzat, dar dacă știu și nu fac nimic s-ar putea ca nimic să nu mă scuze. Mai este încă o poveste interesantă pe care aș spune-o la final:

- a. **Bart** este un olandez care s-a dus misionar în India, dar cumva autoritățile l-au prins făcând evanghelizare creștină și, după ce l-au expulzat, i-au dat interdicție pe viață de a intra în India. Omul nu s-a descumpănit. Mi-ați făcut-o? Lasă că vi-o fac ☺. Se duce prin biserici și spune creștinilor despre lucrarea și nevoile misionare din India și până acum a reușit să sponsorizeze aprox. 1,000 de lucrători în India, Nepal și Bangladesh cu câte 10 € pe lună. 10 € pentru noi poate e puțin, pentru unii din ei este enorm uneori. Investiția în lucrarea de evanghelizare trebuie făcută pentru a avea profit cât mai mare.

Îi sunt mulțumitor Domnului pentru experiența avută, pentru oportunitățile întâlnite și ușile deschise. Mă rog ca această experiență să contribuie la lărgirea Împărăției lui Dumnezeu atât aici, cât și acolo. Îi sunt recunoscător și lui Marian & Luiza – cumnatul și sora mea – pentru slujirea de care au dat dovadă în vizita realizată împreună cu Jonathan, feciorul, și Ioan, un frate credincios.

Ca finalitate a vizitei, am gândit împreună cu Marian un proiect prin care lucrarea de evanghelizare și misionarii să poată fi susținuți în rugăciune și financiar de cei doritori. Proiectul „**Matei 6:33 – India pentru Cristos**” se dorește a fi o interfață pentru cei interesați pe care s-o dezvoltăm pentru gloria lui Dumnezeu!

Iulian G. Necea

Oradea, 15.03.2013